

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 316. szám

2019. november

„Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesekek előtt, és felfedted az egyszerű embereknek.” (Mt 11:25)

A lelkipásztor válaszol

Hogyan olvassuk az Ószövetséget?

Hadd kezdjem messziről! Egy lelkipásztori körben folytatott beszélgetésben találkoztam azzal a szenvedélyes véleménnyel, hogy „...miért olvassunk ószövetségi idézeteket. Az Ószövetség a zsidóké, mi az Újszövetség népe vagyunk, legyen elég az Újszövetség!” Még ma is megrendít ez a határozott, elutasító, leegyszerűsítő és nem túl bölcs vélemény. Olvassunk tehát egyáltalán az Ószövetségből? Mit mond maga a Biblia?

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” 2Tim 3:16,17

Néha hallom, amint erről a páli idézetéről úgy beszélnek: „...ez az ószövetségi könyvekre is vonatkozik.” Valójában ez a vélemény igen nagy tévedés. Mikor Pál ezt a levelet írta Timóteusnak, csak az ószövetségi könyvekre gondolt, másra nem is gondolhatott, hiszen nem létezett még akkor a leírt és összeválogatott Újszövetség. Ő hitte azt, amit Jézus így fogalmazott:

„Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyosságot” János 5:39

Itt az Úr Jézus Krisztus szintén csak az ószövetségi könyvekről beszél. A válasz tehát egyértelmű, igen, fontos az Ószövetséget is olvasni. De hogyan?

Nyilván azért időszerű a kérdés, mert az ószövetségi könyvek részleteikben meglepnek. Többnejűség, háborúk, különös világkép stb. Gondoljuk csak meg, hogy mit mondanának Sámson utolsó hőstettéről ha ma történe európai helyszínen? Amit úgy olvasunk, hogy „...így többet ölt meg halálával, mint ahányat megölt életében.” (Bír 16:30) ma nem neveznék öngyilkos merényletnek?

Claus Westermann német evangélikus bibliatudós azt mondta: „Az Ószövetség történeteket beszél el.” Ennek lényege, hogy az ószövetségi történetek magasztos eszmék és igazságok hordozói, nem típus példák a viselkedésre.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy az ószövetségi írásokban éppen úgy tükröződik az ember, mint Isten. Miközben az Isten ihletett szava, benne van a kor természettudományos ismereteinek sajátja is (ami miatt a nyulat kérődzőnek tartják, a földek pedig van négy sarka), a kor társadalmi normái, és az, amit addig értettek meg a mindenható Istenből. Amikor ószövetségi könyvet olvasunk, ezeket szem előtt kell tartanunk. Nem mondhatjuk, hogy nem vagyunk szakemberek. Soha nem állt

annyi ismeret és segítség az ember rendelkezésére mint napjainkban. Mindenféle ügyben felütjük az internetet, és hozzájutunk válaszokhoz. A Biblia megértésének igen gazdag szakirodalma elérhető már magyar nyelven is pár perc kereséssel a saját otthonunkban. Felelősségünk a bibliai kérdéseinkkel kapcsolatban is olyan aprólékosan utána járni a válaszoknak mint a háztartási vagy egészségügyi kérdéseinknek. Természetesen itt sem feledve, hogy óvatosan bánjunk azzal, amit találunk.

Az Úr Jézus hogy olvasta az Ószövetséget? Úgy, hogy a megkísértés idején a pusztában hivatkozni tudott rá: „...meg van írva...”. Sőt, a kereszten elhangzott híres mondata: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el?” valójában a 22. Zsoltár 2. verse. Ebben a Zsoltárban olvassuk a következőket is: „Torkom kiszáradt...”(16), „...átlyukasztották kezemet, lábamat.”(17) „Megosztoznak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek...”(19).

Hogyan olvassuk az Ószövetséget? Hittel, bölcsen, körültekintéssel, megértésre törekvéssel. Ha mégis ki akarjuk forgatni a Biblia szavait, meg fogjuk tudni tenni. Mindig lesznek olyanok, akik úgy állítják be, hogy az Ószövetség csupa vér és igazságtalanság. Ne feledjük, ez csak a felszínes olvasat mellett tűnik így!

Katona Béla

Uram!

Nem csodát, nem jelenéseket kérek Tőled. A mindennapok küzdelméhez adj erőt nekem! Kérlek, taníts meg a lépésről lépésre Feléd haladás művészetére, hogy föltaláljam magam a napi forgatagban, hogy idejében és talpraesetten tudjak dönteni, hogy ügyeimben, okosan gyümölcsöztessenem ismereteimet és tapasztalataimat! Kérlek, a kellő pillanatban küldj valakit, aki jó szívvel szemembe meri mondani az Igazságot, ha amúgy berzenkednék ellene!

Antoine de Saint-Exupéry

Hálaadás

A szeptember - október a hálaadási ünnepek időszaka a legtöbb baptista gyülekezetben. Pár gondolat erejéig még szeretnék erre megemlékezni az újság hasábjain belül is! Máig élően emlékszem egy 10-15 évvel ezelőtti Országos Hálaadó Ünnepre, melyet a Múzeum körút közelében tartottak. Minden nap arra sétáltam egyetemre és sokáig kinn voltak a plakátok, melyek a helyszínre irányították az érdeklődőket. Valaki tollal ráírta az egyik plakátra: „Miért hálálkodtok?” Igazából nem is olyan rossz kérdés ez.

„Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra”. 1Thessz. 5:18 Nagyon jól ismerjük ezt az igeverset. Túlságosan is jól. Nem az elmélettel van probléma, ennek az igeversnek a gyakorlati megélése okoz olykor nehézséget számomra. Talán mondhatom többes számban: számunkra. A napokban Dániel történetéről hallgattam egy prédikációt (hála ok: milyen jó, hogy interneten ennyi istentisztelet elérhető!). Maga a prédikáció nem a hálaadásról szólt, de egy igevers megütötte a fületem. „Amikor Dániel megtudta, hogy ez az irat alá lett írva, hazament. Emeleti szobájának ablakai azonban nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta.” Dán 6:11. Miután megtudta Dániel, hogy Dárius aláírta a halálos ítéletüket, hazament és imádkozott, ahogy szokott. „Magasztalta Istenét.” Nem az életéért könyörgött, nem gyűlést hívott össze, hogy kigondolják, hogyan lehetne Dárius rendeletét kijátszani, nem menekülni próbált és még csak nem is Istent vádolta, amiért ilyen helyzetbe került. Hanem hazament és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is, napjában háromszor. Vannak napok, amikor könnyen megy nekem is a hálaadás. Amikor süt a nap, jól alszik a fiam, jól haladok a munkámmal, stb. Aztán vannak napok, amikor olyan citromba

harapott fejfel várom haza a férjemet, hogy azt magam se szívesen látnám viszont kívülről. A Biblia nem arra tanít minket, hogy legyünk hálásak, ha épp nyaralni vagyunk, vagy fizetésemelést kaptunk. Hanem arra, hogy mindenért hálát adjunk, mert ez az Isten akarata a MI javunkra. Nem Istennek volt szüksége arra, hogy Dániel még a legnagyobb nehézség idején is őt magasztalja. Dániel szívének kellett a lecsendesedés. A megnyugvás. A feltöltekedés. És azt mi sem érhetjük el másként, mint a szüntelen hálaadással.

Néhány testvért megkértem, pár szóban mondja el, miért hálás. Így álljon egy rövid felsorolás itt mások hála okaiból:

- hogy van egy kistesóm
- hálás vagyok a gyülekezet elöljáróiért
- a barátaimért
- a megszületett gyermekemért
- a családomért
- a szeretetért, amit kapok

A listát hosszan tudnánk folytatni. Testvér, te miért vagy hálás?

Taligásné Rákosi Márta

Galambors

A galambfélék az Antarktisz kivételével valamennyi kontinensen megtalálhatók. Nagyon sok - összesen 313 - faj tartozik ebbe a családba. Búgó hangú, ügyesen repülő madarak. Házasításuk több ezer évvel ezelőtt ment végbe. Már az ókorban felismerték rendkívüli képességüket, és üzenet továbbítására használták őket. A táviró feltalálásáig ez volt a leggyorsabb postázási mód.

Már az özönvíz idején fontos szerepet töltött be a galamb. Ő lett a bárkalakók tudósítója a víz állásáról. Három kiküldetésben vett részt. Az első 40 nappal a bárka megfeneklése után volt. Ez nagyon rövid ideig tartott, gyorsan visszaszállt a bárkába, ami azt jelentette, hogy még víz borítja a föld színét. Hét nap múlva volt a második kiküldetés. Ez kicsit tovább tartott, estére

tért vissza, csőrében egy olajfalevéllal. Ebből tudta meg Nőé, hogy a víz leapadt a földről, de még nem talált alkalmas helyet szállásnak. Újabb hét nap múlva történt a harmadik kiküldetés, amiről már nem tért vissza a galamb, mert talált magának alkalmas lakóhelyet. Ebből tudta meg Nőé, hogy a Föld felszíne felszáradt.

Isten megállapította, hogy a madarak közül melyek az utálatosak, melyeket nem ehettek meg Izráel fiai. A galamb nem volt köztük, tehát alkalmas emberi fogyasztásra. (3Móz 11:13-19) Ennél még nagyobb tisztesség érte a galambot: Isten elfogadta áldozati állatként. Azok a szegényebb sorú emberek, akiknek nem telt bárányra, áldozhattak két gerlicét vagy galambfiókát. (3Móz 5:7, 12:8) Így alakult ki az a gyakorlat, hogy a jeruzsálemi templom pogányok számára fenntartott udvarában a galambárosok kínálták a galambokat azok számára, akik áldozni mentek. Ezeket az árusokat kergette ki az Úr Jézus Virágvasárnap a templomból. (Mt 21:12, Jn 2:14-16)

Dávid király valószínűleg többször nézte, ahogy röpködnek a galambok, ezért amikor bajban volt, sóhajtozott, hogy miért nincs neki szárnya, mint a galamboknak, hogy elrepülhessen, és nyugton lehessen. (Zsolt 55:6)

Salamon biztos szépnek tartotta a galambokat, mert a kedvesét hozzájuk hasonlította (Énekek 5:2, 6:9), főképpen kedvesének szeméit. (Énekek 1:15, 4:1, 5:12)

Az is megtörtént a galambokkal, hogy értékteremtővé váltak. Amikor Benhadad, Arám királya seregével ostromolta Samáriát, olyan nagy volt az éhínség a városban, hogy egy maréknyi galambtrágya öt ezüstbe került. (2Kir 6:25)

Ezékiás, Júda királya, miután felgyógyult halálos betegségéből, így emlékezett vissza: „nyögtem, mint a galamb.” (Ézs 38:14) Ézsaiás próféta ezt írja: „nyögdécselünk, mint a galambok” (Ézs 59:11), de eljön az idő, amikor világosság ragyog Izraelben, népek jönnek, kincseket hoznak, mint a

galambok szállnak dúcaikba. (Ézs 60:8) Hóseás is megjövendölte, hogy Izráel fiai hazamennek Egyiptomból és az asszír földről, mint a galamb. (Hós 11:11) A legnagyobb megtiszteltetés mégis csak akkor érte a galambokat, amikor a Szentlélek galamb formájában szállt Jézusra, miután bemerítkezett a Jordánban. (Mt 3:16)

Tegyük magunkévá az Úr Jézus tanácsát, amit a tanítványainak mondott: „legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.” (Mt 10:16)

Varga Lajos

Beszámoló a szépkorúak kirándulásról

Október 26.-án esőmentes napra ébredtünk, és örömmel adtam hálát Istennek, ezért a szép reggelért.

Az időnk szűkre szabott volt, ezért az indulás időpontját reggel 8.00 órára adtuk meg. Reménykedve, hogy senkire nem kell várni, érkeztem meg 7.50-kor. A busz már fél nyolckor, mint mindig, most is pontosan ott volt - köszönet Farkas Sanyinak érte. Megkérdeztem Horváth Mártikától, hogy ki hiányzik, mire ő olyan választ adott, amire nem számítottam. „Már mindenki bent ül a buszban”.

Ezen a helyen meg kell dicsérnem a résztvevőket, és köszönet azért a pontosságért amely az út során jellemezte a szépkorúakat. Kb. félúton megálltunk egy rövid szünetre, majd folytattuk utunkat a cél első állomása felé.

Az utazás nem volt sem egyhangú, sem pedig unalmas. Kellemes beszélgetések alakultak, háttérnek pedig ott volt a káprázatos ruhába öltözött őszi természet.

Akinek jó szeme volt, még a fák alatti 1000 színben pompázó levélszőnyeget is észre vette. Eszembe jutott a „Nagy vagy te Isten, nagy a te hatalmad” kezdetű énekünk.

11 óra előtt, tervezett időben, érkezünk a herendri porcelángyárhoz, ahol megnéz-

tünk egy 3D –s filmvetítést, majd megismerhettük a porcelán alapanyagait. Továbbhaladva lépésről lépésre ellestük a világhírű magyar porcelán készítésének titkait: a kávé csészétől az áttört duplafalú kaspón át a rózsaszületésével bezárólag. Majd következett a festés, szabadkézzel.

Mivel már kezdtünk fáradni a szemünk meresztgetésétől és az ámulattól, átmentünk az üzletbe ahol akár vásárolni is lehetett. Ám ezt a lehetőséget többnyire meghagytuk más látogatóknak.

Az ebédidő közeledtével elindultunk a csopaki Malom csárdába, ahol a kerthelységben már terített asztal várt ránk.

A program következő pontja az Örvényesi vízimalom megtekintése volt, ahol azt is megtudtuk, hogy ez egyike annak a néhány, ma is működőképes vízimalomnak, amelyek Magyarországon ma is fellelhetőek. A múzeum üzemeltetője be is indította nekünk a malmot és elmagyarázta a működését. Itt megtanulhattuk becsülni és csodálni azt a talentumot, melyet Isten adott a mérnököknek és feltalálóknak.

Egy óra alatt azt is megtudtuk, hogyan készül a liszt, amiből a „Mindennapi kenyérünk” az asztalra kerül.

Már csak az utolsó állomás volt hátra: Tihany. Itt is eltöltöttünk egy órácskát. Séta az apátsági templomhoz a visszhang dombon át. A templom elődjét, az 1055-ben alapított apátsági templomot a török időben vártemplommá, erődítménnyé alakították át, melyet a törökök nem tudtak bevenni. A mai templom 1754-ben épült. Innen hazafelé vettük az irányt. Útközben még egyszer megálltunk, majd este 8 óra körül megérkeztünk. Úgy gondolom, hogy mindenki kapott valamit, amit haza vihetett erről a kirándulásról: élményt, beszélgetési lehetőségét, a teremtő Isten keze nyomának újra felfedezését a természetben, illetve egymás társaságának az örömét. Dicsőség Istennek mindezért!

A következő kirándulásunkra is várunk minden kedves érdeklődő testvért!

Dobos Imre

Pulzus koncert beszámoló

Idén október 26-án az imaházban egy friss kezdeményezés keretein belül dicsőítő alkalom került megrendezésre. Katona Ede volt az ötletgazda és szervező. A csapat többsége erzsébeti gyülekezeti tag, de Kiskőrösről és Kiskunhalasról is csatlakoztak néhányan.

A "Pulzus" névre keresztelt esemény fő célja igen egyszerű volt: elkülöníteni egy pár órás időszakot arra, hogy semmi mással ne foglalkozzunk, mint Isten dicsőítésével. Amíg mondhatjuk, hogy szelídségünkkel, önmegtartózkodásunkkal, tisztességünkkel, illetve általában életvitelünkkel dicsérik az Urat, a rendezvény elméleti alapjában az a feltételezés állt, hogy figyelmünket érdemes időről időre tudatosan erre a tevékenységre fókuszálni és megélni aktívan ennek a tapasztalati oldalát, amellet, hogy a mindennapjainkat is igyekszünk Istenre nem szégyent hozva élni.

Emberi oldalról természetesen felkészülés előzte meg az eseményt, azonban egyrészt lelkes amatőrök szervezésében ment végbe, másrészt lett volna lehetőség a dicsőítés helyett számtalan más irányba elvinni a Pulzust. Ezzel szemben, tisztán az isteni kegyelemnek betudhatóan, alkalom adatott, hogy két óráig valóban az Úrról szólhasson a résztvevők élete, ahol nem megérteni, tanulni, vagy közvetetten és elterelt figyelemmel kellett szolgálni.

Általában véve a dicsőítés megrendítő élmény. Hangszerrel a kézben a Pulzus is az lehetett és bízom benne, hogy a padokban ülve és állva is igaz volt ez. Az áhítat, közösség, prédikációk és erkölcsös mindennapok mellett a dicsőítés is meghatározó része a keresztény életnek. Míg az erzsébeti gyülekezetben folyik dicsőítés minden héten, nagyszerű élmény volt az imaházban a megszokottnál hosszabban kizárólag emellet a tevékenység mellett elidőzni. Hasonlóan egy csendes héthez, egy hitmélyítőhöz, egy rendkívüli előadáshoz, a

Pulzus is intenzíven hozzáadhatott a hitéletünkhöz.

Katona Bernát

Wass Albert: Látható az Isten

Füben, virágban, dalban, fában,
születésben és elmúlásban,
mosolyban, könnyben, porban, kincsben,
ahol sötét van, ahol fény ég,
nincs oly magasság, nincs oly mélység,
amiben Ő benne nincsen.

Arasznyi életünk alatt
nincs egy csalóka pillanat,
mikor ne lenne látható az Isten.
De jaj annak, ki meglátásra vak,
s szeme elé a fény korlátja nőtt.

Az csak olyankor látja őt,
mikor leszállni fél az álom:

Ítéletes, Zivataros,
villám-világos éjszakákon

Egy lelkipásztor vallomása, aki depresszióban szenvedett

Én egy lelkipásztor vagyok, és depresszióban szenvedek. Tudom, hogy ezt nem kellene egy keresztény embernek hangoztatnia, főleg egy lelkipásztornak. De az igazság az, hogy amióta az eszemet tudom, depresszióban szenvedek. Az egyházamban tabunak számítottak a mentális zavarokat érintő kérdések, beleértve a depressziót is, és ennek az lett az eredménye, hogy összezavarodtam, hogy pontosan mit jelent ez. Szóljon ez az írás azoknak, akik sötét időszakokat élnek meg abban a tudatban, hogy márpedig az igazi keresztények csak boldog emberek lehetnek!

Időnként megkérdőjeleződött bennem is, hogy egyáltalán valódi-e a hitem? Valamit rosszul csinállok? Ez az egész az én hibám? El fogom veszíteni emiatt az üdvösségemet? Eltávolodtam volna Jézustól? Egyedül-létemben és zavarodottságomban úgy éreztem magam, mint egy leprás, attól félttem,

hogya ha kiderül a betegségem, ki leszek taszítva. De néhány évvel ezelőtt megtudtam, hogy valójában mennyire nem vagyok egyedül. Vessünk egy pillantást a statisztikákra: Az Egyesült Államokban 2010-ben 253 millió recept íródott antidepresszánsokra. Az antidepresszánsok számítások a koleszterincsökkentők után a leggyakrabban eladott gyógyszernek. A depresszió nagyon komoly betegség és az egyház sem hagyhatja figyelmen kívül!

Ha te magad küzdesz a depresszióval, vagy ha van olyan ismerősöd, aki igen, fontos, hogy tudd a következőket:

1. Nem vagy egyedül!

Még ha a legkonzervatívabb számadatokat is nézzük, a világon több mint 120 millió ember szenved depressziótól és szorongástól. Apák, anyák, fiúk, lányok, orvosok, ügyvédek, tanárok, vállalkozók és igen, vannak köztük lelkipásztorok is. Soha ne hidd azt, hogy egyedül vagy ezzel!

2. Nem tört meg a hited!

A történelem tele van olyan híres férfiakkal és nőkkel, akik depresszió, szorongás miatt szenvedtek. Ilyen például Szent Bernát, Charles Spurgeon, Luther Márton, Teréz Anya – mindannyian keresztülmentek ezen. De még a Bibliában is számos példa van rá:

- Dávid ezt mondta: „Elfáradtam a sóhajtozásban, éjjelente sírástól nyirkos az ágyam, fekvőhelyem könnyel áztatom.” – (Zsolt 6:7)

- Jónás annyira dühös lett Istenre, hogy meg akart halni. (Jón 7)

- Jeremiás úgy érezte, hogy annyira reménytelen és értéktelen az élete, hogy a születése napját is átkozta. (Jer 20:14-18)

- Illés annyira szorongott, hogy könyörgött Istennek, hogy vegye el az életét. (1Kir 19:3-4)

Mégis, küzdelmeik ellenére Isten mindannyiukat felemelte, és a kezébe vette.

3. Isten melletted van és kísér az utadon!

Amikor Illés szenvedett, Isten nem okolta őt amiatt, hogy nem volt vidám és nem rendelkezett elég nagy hittel. Isten a

küzdelmei kellős közepén lehajolt hozzá, gyengéd kegyelemmel. Számodra is ugyanezt kínálja fel. Jézus ezt mondta: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.” (Máté 11:28-30)

Ilyen a mi Istenünk. Ő sosem lepődik meg, ha kimerültnek és túlterheltnek érezzük magunkat, hanem vár ránk és arra hív minket, hogy pihenjünk meg Őbenne.

4. A depresszió több, mint lelki probléma

Sajnos a keresztények még mindig hajlamosak abba a hibába esni, hogy a depressziót valami lelki problémaként kezelik. Ez a betegség túl összetett ahhoz, hogy leegyszerűsítsük. Sok esetben egy élettani helyzet, amely a lelkileg egészséges embereket is le tudja gyengíteni. Ha keresztény vagy és depresszióval küzdesz, ne gondold azt, hogy elég, ha sokat imádkozol, bűnbánatot tartasz, vagy eléggé hiszel a gyógyulásban! Ezek is szükségesek, de előfordulhat, hogy orvosi vagy terápiás kezelés is kell ahhoz, hogy meggyógyulj. Kérlek ne hagyd, hogy ettől eltántorítsanak!

Nem szabad, hogy az egyház figyelmen kívül hagyja a mentális egészséggel kapcsolatos problémákat! Bár ez sokunk számára új terület, de nem követhetjük el azt a hibát, hogy továbbra is félreértsük és rosszul kezeljük, hiszen egyre több embert érint és egyesek számára akár élet és halál kérdése lehet!

Keresztényként kötelezzük el magunkat, hogy a mentális egészséggel kapcsolatos problémákat megértéssel és alázattal közelítjük meg, a szeretetben növekedve!

*Andrew Stoecklein, amerikai lelkész
forrás: relevantmagazine.com*

Gondolatok Halottak napjára

Bár valószínűleg az év többi napján is eszünkbe jutnak elhunyt szeretteink, de halottak napján külön is róluk emlékezünk. Ilyenkor saját földi pályánkon is elgondolkozhatunk, amire talán a sűrű hétköznapiakban kevésbé jut időnk.

A halálra sokszor hajlamosak vagyunk szomorúsággal tekinteni, mert valakit elveszítünk, pedig hitünk szerint a halál nem valaminek a vége, hanem egy még jobb dolog kezdete. Persze ehhez szükséges, hogy életünk során is előkészüljünk tetteinkkel a halál utáni életre. Nekem ennek kapcsán az ismert Sillye Jenő dal szövege jut eszembe, mely így kezdődik: „nem félttem életem, csak, hogy végigfussam a pályám, s a feladatomat teljesítsem...”.

És, hogy mi az én feladatom? Mi az én pályám? Ezek bizony nehéz kérdések, de ha imádkozunk érte, akkor Isten rengetegszer, akár újra és újra is megmutatja nekünk ezekre a kérdésekre a válaszokat. Sajnos sokszor elbukom ezen az úton, de Ő mindig bátorít és nem unja meg, hogy felhívja a figyelmemet újra a feladataimra. Nekem pedig arra kell koncentrálnom, hogy ezeket a feladatokat teljesítsem. Hogy erre mennyi időnk van? Talán ez a kérdés is sokszor felmerül bennünk. Erre viszont nem kapunk előre választ és ez így is van rendjén, hiszen ez nem egy olyan határidős feladat, mint amikkel az iskolában vagy a munkahelyen találkozunk. Ennek is megvan a végső időpontja: életünk vége. Viszont a pontos dátumot nem tudhatjuk. Ezért nem szabad halasztgatni a teendőinket, egy-egy jócselekedetet, hivatásunk megélését sem holnapra, hiszen nem tudhatjuk, hogy nekünk mennyi idő jut a földi pályán. Abban viszont keresztényként nagyon bízunk, hogy az égi pályán is folytathatjuk életünket. Ez az, amiért megéri küzdeni és mindig újra felállni akkor is, ha elbukunk.

"Mit sem aggódok, nem félttem életem,
csak, hogy végigfussam a pályám,
s a feladatom teljesítsem,
melyet Jézus bízott rám.
A kereszt majd áll üresen,
a test a földben megpihen.
Ki egy volt vele a szenvedésben,
egy lesz velem a dicsőségben.

Ne félj hát!
Megjöttem, itthon vagyok,
nevetnek rám a csillagok.
Jézus fénye rám ragyog,
várnak a szentek és az angyalok.
Örülj hát!"

forrás: Hortobágyi Tibor www.777blog.hu

Következő lapzárta: november 23.

Állandó alkalmaink, kapcsolat:

Istentisztelet: vas. 10:00 és 17:00 (nyáron 18:00)
Kiscsoportos bibliatanulmányozás (MKBK): vasárnap 9:00
Bibliaóra: csütörtök 18:30
Ifjúsági bibliaóra: péntek 18:00
Úrvacsora: a hónap első vasárnapján délelőtt
Baba-mama kör: kéthetente szerdán 17:00
Sakk szakkör: a hónap első vasárnapját követő hétfő 17:00
Imaház címe: Bp. XX. ker., Ady Endre u. 58.
Lelkipásztor: Katona Béla
Tel: 06-20-449-0458
Gondnok: Horváthné Császár Márta
Tel: 284-4604

Gyülekezeti bankszámla: 11720001-20185927

<p style="text-align: center;">SZERETET-SZOLGÁLAT A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja Felelős szerkesztő: Katona Béla Szerkesztő: Taligásné Rákosi Márta, Katona Bernát email cím: pbgyujsag@gmail.com Gyülekezet honlapja: www.pbgy.hu</p>
